

BLADET vårt

Menighetsblad for Tveit og Hånes, Den norske kirke
Nr. 3 - 2021 - Årgang 17

Åpne dører ved bispevisitas
side 4

Pilegrimsvandring
side 8

Til ettertanke
side 16

INNHold

- 3 Hilsen fra Linn Mørland
- 4 Bispevisitas
- 8 Pilegrimsvandring
- 10 Vedprinsen i Tveit
- 12 Setter Tveit på kartet
- 14 Hun fikk drømmejobben
- 15 Ønsker mange barn og unge
- 16 Til ettertanke

REDAKSJON

REDAKTØR NR. 3-2021
Asle Jøssang

REDAKSJON
Asle Jøssang
Dag A. Kvarstein
Øyvind Brennsæter
Lars Hollerud

UTGIVERE
Bladet Vårt utgis av Tveit og Hånes menigheter, Den norske kirke.
Fire utgivelser pr år.
Opplag: 3250, hvorav ca 1350 går til Tveit og ca 1900 til Hånes.
Neste nummer av Bladet Vårt kommer i september.

FORSIDEBILDE
Jesper Retlef reflekterer over tro og liv, se side 16.
Foto: Asle Jøssang

GRAFISK DESIGN OG PRODUKSJON:
Bjørvand & co AS

Gaver til «Bladet Vårt» kan sendes til
kontonummer: 3000 07 70120
eller gi en gave via VIPPS nr. 122505

Min salme

Jeg vil gjerne dele to helt ulike sanger med dere. Vi har alltid nydt å høre på Elvis vakre gospel hjemme i huset. Jeg minnes ofte min mann Fred når disse sangene kommer på radioen. I kirken var vi begge veldig glad i salmene som ble sunget og spilt så vakkert.

Det var nylig bispevisitas i Tveit Kirke. Under dette besøket sang vi salmen «Jeg tror på Jordens forvandling». Når denne vakre salmen synges i kirken med orgelmusikk og kor, blir jeg rørt. Den rommer tro og håp om fornyet liv på jorden og i himmelen.

Av de vakre gospelsangene som Elvis har sunget, vil jeg gjerne trekke frem «Take my hand, Precious Lord» av Thomas A. Dorsey.

Gunn Bjerke

Take my hand, Precious Lord

Tekst og melodi: Pastor Thomas A. Dorsey

Precious Lord, take my hand
Lead me on, let me stand
I'm tired, I'm weak, I'm lone
Through the storm, through the night
Lead me on to the light
Take my hand precious Lord, lead me home

When my way grows drear precious Lord linger near
When my light is almost gone
Hear my cry, hear my call
Hold my hand lest I fall
Take my hand precious Lord, lead me home

When the darkness appears and the night draws near
And the day is past and gone
At the river I stand
Guide my feet, hold my hand
Take my hand precious Lord, lead me home

Precious Lord, take my hand
Lead me on, let me stand
I'm tired, I'm weak, I'm lone
Through the storm, through the night

KATEKET LINN MØRLAND

Å bære og å bli båret

På 1300-tallet utviklet de i Japan en måte å reparere ødelagte porselensgjenstander, som senere er blitt kjent som kunstformen Kintsugi. I stedet for å prøve å skjule det som var gått i stykker, fant de en metode for å lime sammen delene og fylle sprekken med lim og ekte gull. Det som var blitt knust og ødelagt ble omvandlet til noe som vakrere og sterkere etter reparasjonen.

Kan du huske hvordan det var å få et skikkelig skrubbsår? Kanskje på kneet, kanskje var du liten. Og når du var på det mest oppløste og forgråtte var det noen som løftet deg opp. Opp på armen og bort fra det som var vondt og vanskelig. Så fikk du trøst og plaster på kneet og kunne løpe ut igjen, klar for nye eventyr.

Vi er større nå. Vi bæres ikke så ofte, kanskje? Men det hender vi slår oss. Det hender vi får skrammer i sjelen og at vi forstuer gleden og fremtidshåp. Av og til skjer det noe som gjør at noe i oss blir knust. Hvem skal bære oss da? Hvem skal trøste oss og si at alt skal bli bra? Hvem kan love noe sånt?

Jeg har hørt noen si at de føler seg båret av Gud i vanskelige tider. Andre føler at Gud har forlatt dem. Vi er ulike som mennesker og dermed trenger vi en annen kilde til tro enn følelser alene. Kanskje er *tillit* det beste norske ordet vi kan oversette tro med. Tillit til at Gud er med oss, selv om det ikke føles sånn.

Vi er smertelig klar over at vi selv må bære livene våre. Gjennom livet kan det skje ting med oss som er meningsløse og knusende. La oss aldri mer si ting som: «det er nok en mening med det» i møte med meningsløse ting. Vi er ikke forskånet fra tragedier og tap, selv om vi er Guds barn. «God never promised you a rosegarden» synges det i en kjent sang. Så hva er vi blitt lovet av Gud? For meg er dette to løfter jeg stoler på; «Du er høyt elsket og jeg er med deg alle dager.». Vi er skapt i Guds bilde, med egenskaper og tilpasningsevner til å leve livet selv. Likevel tror jeg at jeg er avhengig av Gud for å kunne leve livet, puste, le, håpe, skape og elske. For Gud er kilde til alle de vakre tingene som gjør livet verdt å leve.

Jeg tror at Gud bærer oss. Absolutt. Men jeg tror ikke det betyr at vi blir «rykket bort» fra lidelse og smerte eller at vi er forskånet fra å bære vonde ting. Jeg tror på en Gud som aldri forlater meg. Som på de vonde dagene, og i den trange pusten er nærmere enn mine egne hjerteslag. Jeg tror at Guds ånd hjelper meg til å fortsette. Fortsette å puste. Fortsette å håpe. Fortsette å ha tillit. Også tror jeg Gud kan gjøre «Kintsugi» med det knuste i meg.

Guds velsignelse over høstdagene og livet ditt.

ÅPNE DØRER PREGET BISKOPENS BESØK I HÅNES OG TVEIT

- Jeg har opplevd åpne dører over alt, både i menighetene og på besøk på skoler, hos lag og foreninger og næringsliv. Det er tydelig at kirken er velkommen som en aktør i lokalsamfunnene både på Hånes og i Tveit.

På besøk på Sørlandssenteret. Fra venstre: Domprost Freddy Berg, vektor Espen Skretteberg, kirkefagsjef Trine Syvertsen, biskop Stein Reinertsen, sokneprest i Tveit Jens Olai Justvik, fungerende daglig leder i Hånes Inger Johanne Bolstad og senterleder Liv Andersen.

Det sier biskop Stein Reinertsen etter visitasen i Hånes og Tveit menigheter fra 7. til 12. september. Visitasen er biskopens «offisielle» besøk i en menighet som går av stabelen i hver menighet om lag hvert åttende år. I tillegg til å ta pulsen på menighetslivet, ønsker biskopen å få et innblikk i den virksomheten som skjer i bygdene og byene han besøker. Visitasen er en del av biskopens tilsyn med menighetene, og hovedformålet er å inspirere til et aktivt menighetsliv og samarbeid med lokalsamfunnet.

Sørlandssenteret ønsker samarbeid med kirken

På første dagen av visitasen i Hånes og Tveit var det besøk på Sørlandssenteret, som geografisk hører til Hånes sokn.

Senterleder Liv Andersen tok imot biskopen og hans følge med åpne armer. Og ikke bare det: hun uttrykte et ønske om at kirken gjerne må etablere seg med et treffsted på Sørlandssenteret og slik bidra til et bedre miljø. Mange mennesker oppholder seg mye på det store handlesenteret

og har mye av sitt sosiale liv der. Og biskopen formidlet utfordringen videre:

Biskopen og domprost Freddy Berg gjør seg klare til gudstjeneste.

Domprost Freddy Berg (foran) og biskop Stein Reinertsen gikk inn i Tveit kirke i prosesjon.

Biskop Stein Reinertsen i samtale med vaffelgjengen fra Vaffelbua på Hamresanden rett før visitasgudstjenesten skulle starte. Fra venstre Iren Pedersen, Reidun Haugan og Glenn Kjevik.

- Her har Hånes menighet, sammen med andre menigheter i Kristiansand, muligheter. Senteret er svært interessert i å utvikle et samarbeid med kirken. Samtalen med senterledelsen viste meg tydelig hvilke udekkede behov som finnes også der på dette området. Her er kirken en viktig aktør. Det er stort behov for ansatte og frivillige som har tid til å se enkeltmennesker, sa biskopen i sitt visitasforedrag etter den avsluttende gudstjenesten for begge menigheter i Tveit kirke.

Givertjeneste og frivillighet

Biskopen gav også Tveit menighet et par utfordringer i sitt visitasforedrag, nemlig å jobbe videre med givertjeneste og rekruttering av frivillige medarbeidere:

- Å gi av sine ressurser, både av sin tid og sine penger, er et viktig bibelsk prinsipp. Dere har behov for flere frivillige for å kunne gjennomføre alt dere ønsker å få gjort.

En menighet som drives i et samspill mellom frivillige og ansatte er et godt eksempel på godt medarbeiderskap. Tveits visjon om «å se – inkludere – engasjere» sier noen om å være en menighet som favner alle, der den enkelte

skal få lov til å bidra på sin måte. Noen med synlige oppgaver, andre med mindre synlige – men alt er like viktig, sa biskopen.

I sitt avsluttende foredrag gav biskopen også Hånes menighet noen utfordringer:

- Å fortsette med et aktivt kirke - skole-samarbeid
- Å utvikle gudstjenestene videre, uten å gå for fort fram.

Stort program

Visitasen i Hånes og Tveit hadde et stort program. I tillegg til det som er nevnt over var det besøk på Ve skole og Hånes skole, besøk på Kjevik flyplass og Luftforsvarets skolesenter, treff med lag og foreninger i Tveit og besøk på Kvaless Minde (alders- og sykehjem). I tillegg hadde biskopen samtaler med ansatte i menighetene og med menighetsrådene.

Tekst: Dag A. Kvarstein

Foto: Dag A. Kvarstein, Lars Hollerud og Ellen N. Mørk

Biskop Stein Reinertsen og Arild Heggland. Sistnevnte ledet en flott menighetsfest i Hånes kirke.

Vidar Blakseth med sitt alter ego Vaktmesteren, mente litt støvsuging måtte til under menighetsfesten i Hånes kirke.

Biskopen gav menighetene noen utfordringer i sitt visitasforedrag.

Sønnik

Klær for menn

Lillemarkens, Kristiansand - Tlf. 38 09 06 00

«Jeg har gått til mine beste tanker, og jeg kjenner ingen tanker som er så tyngende at man ikke kan gå fram dem.»

(Søren Kierkegaard)

Lillian Reitan fra Justvik i spissen for pilegrimene sammen med biskop pastor Harald Eikeland fra Frikirka og biskop Stein Reinertsen (i andre rekke).

VANDRING GJENNOM TANKER OG HISTORIE

Vi startet fra en kirke som stod der allerede vel tusen år etter at Jesus levde her på jorda. Vi endte opp i en kirke som fremdeles står her, nesten tusen år etter Kristus. Å gå mellom de to middelalderkirkene i Oddernes og Tveit kirke gir store perspektiver!

For femte gang samarbeidet menighetene i Tveit og Oddernes om pilegrimsvandring på ettersommeren, og denne gangen var også Hånes menighet med i anledning bispevisitas i Tveit og Hånes. Og i spissen for de nesten 30 pilegrimene gikk Biskop Stein Reinertsen de 17 kilometrene gjennom et vennlig landskap i et stort sett sommerlig vær, til tross for at kalenderen viste 11. september.

Underveis gikk vi i perioder i unison stillhet, eller kanskje vi heller skal si - i hver vår stillhet. Når man går i stillhet skjer det gjerne ting i hodet – noen kaller det tankevirksomhet. Den kjente engelske forfatteren D. H. Lawrence sa at den åpne veien og vandringen åpner sjelen. Jeg er ganske sikker på at mange av oss som vandret denne milde sommerhøst-dagen også var innom noen tanker som kom fra et sted utenfor oss selv. Kanskje en bønn, eller muligens en takk for det store i det små. Eller kanskje heller en liten irritasjon over den litt for nærgående vepsen ...

Mine tanker streifet de mange som har vandret langs de gamle veiene og stiene vi gikk på, de som ble bygget med

Turens eneste regnskur kom da pilegrimene rastet ved Grostøltjønn.

De nesten 30 pilegrimene på gamle vestlandske hovedvei mellom Gillshytta og Hemningsvannet.

håndmakt for et par hundre år siden eller mer. Her gikk barnevandrere på vei til gårdsjobb i Aust-Agder, her gikk fredløse og opportunisten som søkte lykken der den eventuelt var å finne, og her gikk folk på kirkevei, kanskje med et dåpsbarn i sine hender. Andre igjen var på frierfotter. På de gamle kjerreveiene og tråkkene tok de seg fram med både håp, engstelse og strev for å finne hjem, for å bekjenne sine synder eller for å skaffe seg levebrød. Derfor er veiene og stiene ikke bare landskapets vitnemål om menneskelig utferdstrang, men også tegn på menneskelige lengsler og livsnødvendige gjøremål der mye stod på spill. Veien er så mye mer enn bare en ferdselsåre:

Pilegrimsruta Oddernes-Tveit

Start ved Oddernes kirke. Langs Prestebekken, via Jegersberg gård, til Gillshytta og videre forbi Hemningsvannet, Grostøl og til Ålefjærveien. På denne første etappen fulgte vi for en stor del den gamle Vestlandske hovedvei som ble bygget for hest og kjerre på 1800-tallet. Fra Ålefjærveien var det busstransport til Erkleiv. Siste etappe gikk fra Erkleiv på den gamle kirkeveien/kirke-stien til Tveit kirke.

Velfortjent hvil før den aller siste etappen mot Tveit kirke.

*Hellig e stien i den store skogen
Hellig e sporå bak den svarte plogen
Hellig e den jorda du går på
og det språk ditt hjerta slår på*

(Solfrid Molland på albumet «Håpets kappe»)

Tekst og foto: Dag A. Kvarstein

Straks skal Nicolas Nygård ut på tur for å levere ved til kunder. Bestefar Birger hjelper til med leveransene.

TRAVLE DAGER FOR VEDPRINSEN

Det hogges og sages så treflisene spruter, for etterspørselen er stor. Nicolas Nygård (14), Vedprinsen i Tveit, har nesten ikke tid til å gå på skolen. De høye strømprisene er en god timing for bedriften hans. Etterspørselen etter ved er stor.

Det var da koronarestriksjonene satte inn i fjor vår, at idéen om å starte med vedproduksjon ble født. Plutselig var skolen stengt, og også faren Atle, som jobber på Kjevik flyplass, ble permittert. Da fikk gründerdrømmene fritt spillerom. Far og sønn kunne sette i gang.

Noe av tømmeret hogges i bestemors skog i Høvåg. Der går det mest i eik, som trenger lang tørketid. Bjørk kjøpes hos en annen leverandør. På familiegården på Solsletta blir veden lagt i sekker og stablet til tørk. Bestefar hjelper til med å levere den klargjorte veden på tilhenger til kundene. I noen tilfeller bæres sekkene helt inn til peisen. Det skal ikke stå på service.

- Du har tatt opp konkurransen med andre vedprodusenter i bygda?
- Vel, de andre begynner å dra på årene så da håper jeg at det er rom for nye folk, tenker Nicolas om den saken. På skolen er det matematikk som fanger mest fordi den kan senere brukes i teknisk utdanning. Det er det han sikter mot. Men så snart skolen er ferdig for dagen, er det tømmer og ved det går i. Livet ute i friluft passer Nicolas bra. Skolelekser hører kvelden til, når mørket har senket seg.

Et par andre gutter i klassen hans på Ve skole driver også med trefelling og vedproduksjon.

Da Bladet Vårt ankommer gården, sitter Nicolas på en stor traktor og øver på å bruke løfteskuffen. Pappa instruerer. Det finnes flere traktorer på gården og blant dem står en grå Massey Ferguson Gullfisk-modell.

Den kjøpte Nicolas da han var ti år gammel. På senga om kvelden er det gjerne traktorblader det går i.

En egen hjemmeside har han også ordnet seg med. Så spør det, da, om hvem av oss som er mest fornøyd hvis strømprisene holder seg høye fremover.

Tekst og foto: Asle Jøssang

NY TROSOPPLÆRER I TVEIT

Margot Tangen slutter i Tveit menighet etter fire år og Lise Jortveit Fosshaugen overtar stillingen fra 1. oktober.

Vår kjære trosopplærer og ungdomsleder har fått ny jobb i bispedømmet som ungdomsveileder. Margot Tangen har nå vært i Tveit menighet i fire år, og gjort en flott jobb. Ho kom som et friskt pust, med erfaring fra ulike arenaer og noen nye tanker om arbeidet blant ungdom. Det tette samarbeidet med Jens Olai og Ruth har vært veldig godt, og de var godt på vei med spennende ting da koronaen kom og lagde kluss i planene.

Men Margot har vært sterkt delaktig i å tenke muligheter i en vanskelig tid. Hun har bl.a. brukt sine digitale kunnskaper til å ha kontakt via spill med ungdommen, lagt ut ting på sosiale medier og laget gode planer for videre drift, som vi fremover kan nyte godt av. Staben, menighetsrådet og mange i bygda vår har vært imponert over Margot og hennes arbeid i menigheten, og det er trist å måtte «gi slipp» på henne. Men samtidig unner vi henne den nye stillingen som ungdomsveileder for alle ungdomslederne i hele Agder og Telemark fylke. Vi er sikre på at hun vil gjøre en god jobb der også. Vi får heldigvis også fortsatt ha litt kontakt med henne, siden hun blir veileder

for ungdomslederjobben av stillingen som Lise Jortveit Fosshaugen overtar hos oss.

Vi takker for fire fine år, ønsker lykke til og Guds velsignelse over deg, Margot.

Lise Jortveit Fosshaugen som overtar stillingen er lærer og arbeider ved Haumyrheia skole. Der trives hun godt,

men da hun så stillingen som trosopplærer/ungdomsarbeider i Tveit utlyst kjente hun på at dette var noe hun kunne tenke seg å arbeide med. Søknad ble sendt og hun ble tilbudt jobben. Vi ser fram til et godt samarbeid framover. En fylldigere presentasjon av Lise kommer senere.

*Tekst: Ellen Najmy Mørch
Foto: Øyvind Brennsæter*

“

VI HÅPER Å TILTREKKE OSS
LIDENSKAPELIGE FISKERE SOM
ØNSKER Å BO OG SPISE GODT. MEN STEDET
ER SELVSAGT ÅPENT FOR ALLE.

et samfunn av fiskere, håndverkere og handelsfolk på Boen, foruten embedsmennene som i tur og orden hadde gården.

På et tidspunkt eier dronning Sofie Amalie stedet, men i 1702 ble eiendommen overdratt til lagmann i Kristiansand, Christian Braumann. Fra nå er det storborgere i byen som kommer og går som eiere. Blant de rike er det populært å holde seg med lystgård på landet. Tiltakssterke eiere får i tillegg fart på sagbruksdrift oppe ved fossen.

I 1815 giftet daværende eier, Hanne Isaachsen, den gang kanskje Norges rikeste kvinne, seg med 1814-helten Diderich Hegermann. Boens historie er særlig forbundet med denne familien gjennom flere generasjoner og helt frem til 1939.

De «harde 30-årene» satte inn og Hegermann-familien måtte til slutt gi seg. Skipsmegler Johan G. Olsen, bestefar til Johan og Randi, overtok. Under krigen ble Boen rekvirert som hospital for tyske soldater på Kjevik.

Etter frigjøringen må Olsen starte på bar bakke. Mange av husene er i dårlig forfatning. Hovedhuset behøver renovering og mye av inventaret er borte. I 1956 står en ny parkettfabrikk klar, som gjennom årene har sysselsatt mange mennesker i Tveit. Senere er denne bedriften blitt avhendet til nyere eiere.

- Boen er berømt for sine kongebesøk og «lakselordene» som hvert år kom fra Storbritannia. Skal dette eksklusive bildet nå finpusses?

- Laksefisket er opplagt en viktig tradisjon å forvalte. Uten laks i elva hadde vi neppe satset. Vi håper å

tiltrekke oss lidenskapelige fiskere som ønsker å bo og spise godt. Men stedet er selvsagt åpent for alle. Siden hovedhuset sto ferdig renoverert i 2012, har vi drevet med selskapsvirksomhet, bryllup og laksefiske. Etter at vi åpnet «hotelvirksomhet» i fjor, har en stor variasjon av gjester og grupper vært innom, forteller Johan. - Koronasituasjonen har satt en demper på aktivitetene, men i så måte går det forhåpentligvis mot bedre tider.

- Det er moro at tilreisende gjester «oppdager» Tveit. Området fra Knarestad bygdemuseum og opp til fossen er blitt et attraktivt og populært turområde, og det gjelder også turstiene innover i heia. Johan anbefaler særlig den nye stien inn til Drangsholtvann.

- Vi er glade for at folk i Tveit tar både området og Boen gård i bruk. En «hard kjerne» på 20-30 Tveit-beboere er her gjentatte ganger. Blant annet har Tveit menighet hatt flere arrangementer på Boen, sist en lunch i forbindelse med bispevisitaset.

Relasjonen til kirken er en del av den kuriøse delen av Boens historie. I 1769 fikk eierne Margaretha og Just Arctander ordnet seg med et eget *pulpitur* med eksklusiv inngang på galleriet i Tveit kirke. Skilleveggen står der fremdeles, som en historisk påminnelse om det klassesdelte samfunnet som gjaldt den gang.

Fra midten av 1800-tallet var fruene på gården, Dina Hegermann, en aktet og aktiv person i kirke og foreningsliv i Tveit. Hegermann-familien hadde god og tillitsfull kontakt med samfunnet som vokste opp rundt virksomhetene på Boen gård. De nåværende eierne er opptatt av å ha det på samme vis.

Tekst og foto: Asle Jøssang

SETTER TVEIT PÅ KARTET

- Så satt vi der med denne over 500 år gamle arven og historien i fanget. Det kjentes som et stort ansvar. Hva gjør vi nå?

Johan Olsen kan se tilbake på et tiår med intenst arbeid med rehabilitering og dristig nysatsing på Boen Gård. Nå er den gamle herregården blitt et boutique hotell og omtalt med sterke superlativer i aviser og blader – som en reiselivsperle med historisk sus. Gjester kommer fra alle kanter av landet.

De siste årene den aldrende foreldregenerasjonen fortsatt bodde i et av husene, sto stedet omtrent uvirksomt.

Skulle gården ha noen fremtid, måtte den enten selges (men til hvem? til hva?) eller gjøres noe med for å skaffe nok inntekter til en grei drift.

Johan tok initiativ og drøftet saken med sine slektninger. Han, hans kone Minna Sihvo, kusinen Randi og hennes mann Øystein Eidsaa fikk overta eiendommen og bestemte seg for å satse. De tok blant annet kontakt med kjeden De historiske hoteller, som så et potensiale. Det handlet om å bygge ut til hotelldrift.

I dag tilbys 18 overnattingsrom og restaurantdrift basert på forhåndsbestilling. De gamle stuen i hovedbygningen fra 1813 er smakfullt innredet med tidsriktig inventar og dekor, for ikke å snakke om overnattingsrommene både i hovedbygningen og i de omgjorte bygningene nede ved elva. Driften sysselsetter nå 14-15 årsverk.

- Det er elva og laksen, sier Johan, på spørsmål om hva som særlig fascinerer ved stedets lange historie. - Alt begynner med det. På 1500-tallet ble lakseressursene definert som dansk kongens eiendom. Han overdro bruksrett til høytstående embetsmenn i Norge mot å få tilsendt årlig ca 10 000 laks og 100 spekelaks. Det må ha vokst fram

Dette bildet forklarer hva May-Linne Danielsen synes om å ha fått jobb i Hånes kirke.

HUN FIKK DRØMMEJOB BEN

Helt siden hun vikarierte for 22 år siden, har May-Linne Danielsen ønsket seg fast stilling som menighetsmusiker på Hånes. Nå har hun fått den.

- Jeg er bare ufattelig glad. Denne jobben har jeg drømt om lenge, forsikrer den nytilsatte.

Hun er fra Flosta øst for Arendal, men har bodd mesteparten av sitt 54 år lange liv i Kristiansand.

Musikeren som overtar etter Kristian Woxmyhr som dro til Oslo for videre studier, har mellomfag i kordireksjon

og ensembleledelse. Kompetanse og musikalske evner har gitt henne en rekke engasjementer og samarbeidsprosjekter både som pianist og dirigent. Lærerutdannelsen førte henne til Kringsjø skole i tre år.

- Men det er NAV som har vært stabil arbeidsgiver i 20 år. I flere år har jeg hatt avsløring av trygdesvindler

som spesialfelt, opplyser May-Linne Danielsen.

1. desember har hun takket for seg i NAV. Denne dagen begynner hun formelt i Hånes menighet, med gudstjenester, mannskor og kirkekor som hovedoppgaver i 70 prosent stilling.

Tekst og foto: Lars Hollerud

ØNSKER MANGE BARN OG UNGE

Audhild Høivik studerer ved Ansgarskolen når hun ikke er på jobb i Hånes kirke.

Når dette leses, vet Audhild Høivik noe mer enn da undertegnede snakket med henne i slutten av september. Den ettermiddagen sto hun foran sin aller første arbeidsoppgave som tweens- og ungdomsarbeider i Hånes kirke.

Med sine 21 år er Audhild knapt mer enn en ungdom selv, hun som overtar stafettpinnen etter Ragni Sletten Hanisch som i vår dro til Oslo for å ta videreutdanning.

- Forhåpentligvis kommer det noen i dag og mange flere etter hvert, sa barnekorets nye dirigent, som håper å få noe drahjelp fra foreldre. Hun håper også at det er interesse for glad sang blant eldre barn og unge. Også blant gutter.

Audhild Høivik er fra Fosen, selv om du må høre godt etter for å høre spor av trønderdialekt.

Hun er ansatt i en 30 prosent stilling,

og tilbringer resten av arbeidsdagen med studier i interkulturell forståelse på Ansgarskolen.

Den nye medarbeideren for de unge var selv bare 15 år da hun flyttet hjemmefra for å gå på musikklinjen ved Kongshaug videregående skole i Bergen. I sommer gikk ferden videre til hybel på Lund, lesesal på Ansgar og arbeidsplass i Hånes kirke.

Audhilds tanker om barne- og ungdomsarbeid i menigheten handler ikke bare om kor. - Det viktigste for meg er at kirka skal være et hjem og et godt sted å være for barn og unge, sier den nye tweens- og ungdomsarbeideren, som ble «innsatt» i sin nye stilling 26. september.

Tekst og foto: Lars Hollerud

TANNLEGE STOKKELIEN

Tannlege Mads Stokkelien har nå begynt å jobbe i vår praksis og tar imot nye pasienter.

Velkommen til oss.

Dronningensgate 4. Tlf: 911 97000
www.stokkelien.no

Det er ingen selvfølge at noen ordner bursdagsgave

Tusenvis av barn i Norge opplever at det knytter seg i magen hver dag.

Vil du hjelpe familier som sliter med alkohol- og rusproblemer?

Send VIPPS til 13130 (valgfritt beløp)
Send SMS "BK VENN" til 2210 (kr 100)

- JEG GRÅTER STILLE OG TAKKNEMLIG

I de seneste årene har jeg sunget i Tveit og Hånes kirkekor. Det tok noen år for fruene å få meg med, men jeg har jammen ikke fortrutt et sekund. I koret har jeg truffet bare fine folk – syngende venner med overskudd til å smile og dele. Mangen søndag formiddag har jeg sittet på galleriet og sett ut av vinduet, mens presten har talt over dagens tekst; det gir næring til sjelen, tanker på langfart, noe å bryne seg på. Min glede over å være en del av dette fellesskapet er stor.

Å oppleve kirken på denne måte – som et vedkommende miljø, hvor jeg får lyst til å bidra med mitt – er egentlig nytt

for meg. Mitt selv bilde har vært i veien. Jeg vokste opp i et intellektuelt miljø med bøker på hyllene og lærte diskusjoner i stuene; med kvinners og subkulturers opprør mot patriarkalismen og med sosialismen som tidens løsen. Osted kirke (midt på øya Sjælland) hadde ikke mange besøkende på en vanlig søndag på 70-tallet. Selv var jeg et helt annet sted.

Naturvitenskapene har alltid vekket min interesse, og da særlig paleontologien – læren om fossiler – som jo er selve grunnlaget for Darwins postulat om livets gradvise utvikling

over fire milliarder år. Hele universet gir det samme bilde av gradvis utvikling og har sikkert eksistert omkring 13,7 milliarder år. Denne viten står jo i skjærende kontrast til Bibelens skapelsesberetning, og var en viktig årsak til, at jeg stort sett ikke satte mine ben i kirken. Men om jeg nå oppfatter skapelsesberetningen som en myte i billedspråk, og ikke som en presis beskrivelse, stiller saken seg jo ganske annerledes.

Kirken har også vært preget av en tilbakeskuende patriarkalisme, som for meg var helt absurd. Assen kunne

mannlige prester protestere over kvinners forkynnelse av det kristne budskap? Står det for øvrig ett ord i Bibelen, som omtaler kvinnelige prester? Så hvorfor ikke? På samme måte: Hvorfor måtte de mannlige (og en del kvinnelige) prester protestere imot, at homser, lesber, transer og queers forsøksvis gjorde seg fri av fordommene? Assen kunne prester nekte regnbuefolket kirkens velsignelse og stenge døren, når Jesus nettopp sa: «La barna komme til meg», underforstått: Alle barn. Alle er vi like for Gud og alle Guds mennesker trenger aksept og velsignelse.

Første bilde: Min mor – sosialisten, feministen – ser på meg: «Som marxist har jeg jo alltid benektet Guds eksistens, men nå hvor jeg blir eldre, er jeg ikke lenger så sikker» sier hun med ikke så lite selvironi.

Jeg trodde i min ungdom, at kirken var stengt for meg. Men vi er alle en del av menigheten, og det er menigheten, som egentlig legger føringen. Vi eier selv kirken, og den endrer seg over tid. Da Galileo Galilei fortalte om Jupiters fire største måner, satte kirkens folk foten ned. Hadde Aristoteles kanskje omtalt noen måner? Den stakkars Galilei måtte avsverge, hva han faktisk hadde sett. Men nå, hvor romsonder har tatt nærbilder av de samme månene og man foreløpig har opptalt 37 stykker, er det ingen i kirken som benekter dette. Kirken er nok treg, av gode grunner, men den utvikler seg, så den også kan tale til sannelse som meg.

Det er ikke skapelsesberetningen eller gjenoppstandelsen, som for meg er det viktige i min kirke. Mitt annerledes Guds-begrep, min manglende tro på skjebnen og det at jeg likestiller mennesker og meitemakk gjør, at jeg fortsatt kan føle meg som en fremmed fugl i kirken. Men det er ingen, som spør – ikke som et utslag av likegyldighet, men snarere fordi at det faktisk er plass, så jeg føler meg inkludert. Sannheten er vel, at vi alle har vårt personlige bilde av det guddommelige. Kirkens viktigste oppgave blir for meg å formidle Kristi budskap om tilgivelse, barmhjertighet og kjærlighet. Hvilke forestillinger om det guddommelige, vi har, blir mer personlige.

Andre bilde: Jeg våkner etter operasjon i lillehjernen på Rikshospitalet i Oslo. Dagene før har vært svimle og uklare, men nå har regnet inne i mitt hode stilnet og jeg tenker lysene klart. Det er natt, men her i juni blir det ikke helt mørkt. Utenfor i parken synger dusinvis av svarttrost, og jeg ligger og lytter og undres. Hva synger de om? Hen under soloppgang rammer det meg som lynet: Trosten synger om livet selv, om lyset og om kjærligheten. Akkurat nå virker livet skjørt; det var ikke gitt, at jeg skulle overleve. Jeg gråter stille og takknemlig.

Jesper Retlef

Hydro Texaco Håneskrysset

**Døgn-
åpent**

**Telefon
38 04 87 77**

Det intime spisested
i maritimt miljø

Ta turen om
Hamresanden!
Middag,
grillretter og
smørbrød.

TVEIT DYREKLINIKK

Barstolveien 50 • Sørlandsparken • 4636 Kristiansand
Tlf.: 38 04 82 37 • Mobil: 909 39 525 • Fax: 38 04 86 71

- Reparasjon av alle biltyper
- Lang erfaring
- Fagmessig arbeid
- EU-kontroll

Andas

Sørlandets begravelsesbyrå siden 1933

Døgntelefon: 38 17 74 50
www.andas.no

977 46 261 post@olertvedt.no

Rørleggeren i Tveit og Randesund

Espen Isak Egeland
Bedemand og daglig leder

Vakttelefon hele døgnet: 38 02 24 44

**Hamresanden
Tlf. 38 09 43 30**

Ryen

Åpent 07-23 (man-lør)

*Skaff deg medlemskort! Da blir du med
på å dele overskuddet i butikken!*

Velkommen til oss på

FRISØRGÅRDEN

TLF : 940 92 726

online booking : frisorgarden.no

MØBELSTUA AS

**Stopping - Omtrekking - Restaurering
- Nyproduksjon - Reparasjon -
Møbelstoffer- mm.**

Tveitevegen 11
4760 BIRKELAND
Mob: 47 41 74 83
E-post: post@mobelstua.no

Fra kirkebøkene

Hånes

Døpte

Ulrikke Nevestad Trydal
(Randesund kirke)
Maren Kaurstad Bech
(Søgne gamle kirke)
Noelia Andreassen Knutsen
Olivia Ponzi
Rhina Holst
Othilie Andresen Rosen
Maleah Gomes Weistad
(Hellemyr kirke)
Sigrid Lie
Colin Emil Cascampas (Domkirken)
Linus Tadeus Bjørlykstøl
Elias Albertsen Temte

Vigde

Mads Stokkelien og
Emilie Valand Sørensen
(vielse i privat hage)
Elisa Jonsdottir og
Thorsteinn Sigfus Hreinsson
(vielse i privat hage)
Cathrine Skaaheim og Andreas Meland

Døde

Jane Farbot
Stein Engstrand

Tveit

Døpte

Atle Blom Damgård
Tuva Weistad Rasmussen
Elise Lunøe-Bjerkan
Oliver Parelius Skaslien Isefjær
Lennon Jahnsson-Rasmussen
Olivia Ponzi
Renzo Johan Haugedal
Sophia Løvli Thomassen
Mie Hafzi Listheim
Eva Tvedt Meyer
Line Reinertsen Tvedt
Alma Hansen Stokka
Tobias Ugland Hagen

Døde

Knut Simon Staveland
Mona Holm Benestad
Blanche Wilma Timenes
Erik Christoffer Suvatne Andersen
Thor Borgen

Hånes menighet

Øvre Brattbakken 5
4635 Kristiansand
E-post: haanes.menighet@
kristiansand.kommune.no
Web: www.haanesmenighet.no

Sokneprest

Olav Trømborg, tlf. 971 81 602
E-post: olav.tromborg@
kristiansand.kommune.no

Daglig leder

Wenche Somdal, tlf. 928 46 863
E-post: wenche.somdal@
kristiansand.kommune.no

Kateket

Linn Mørland, tlf. 908 29 315
E-post: linn.morland@
kristiansand.kommune.no

Kirketjener

Åse Loland Fredheim, tlf. 38 19 69 15
E-post: ase.loland.fredheim@
kristiansand.kommune.no

Tweens-arbeider

Audhild Høivik
E-post: audhild.hoivik@
kristiansand.kommune.no

Menighetsrådet, Hånes

Kristin Wallem Timenes, leder
tlf. 950 42 117

Tveit menighet

Balchens vei 3
4656 Hamresanden
Telefon: 38 19 68 90
E-post: tveit.menighet@
kristiansand.kommune.no
Web: www.tveitmenighet.no

Sokneprest

Jens Olai Justvik
tlf. 38 19 68 93 / mob. 909 10 311
E-post: jens.olai.justvik@
kristiansand.kommune.no

Daglig leder

Ellen Najmy Mørch
Tirsdag, onsdag, torsdag 09.00-14.00
mob. 901 32 997
E-post: ellen.najmy.morch@
kristiansand.kommune.no

Kantor

Ruth Loland Sandvik
tlf. 38 19 68 96 / mob. 984 82 629
E-post: ruth.loland.sandvik@
kristiansand.kommune.no

Trosopplærer og ungdomsleder

Lise Jortveit Foshaugen
tlf. 38 19 68 95 / mob. 911 34 714
E-post: lise.jortveit@
kristiansand.kommune.no

Kirketjener

Øyvind Brennsæter
tlf. 991 05 237
E-post: oyvind.brennsater@
kristiansand.kommune.no

Menighetsrådet, Tveit

Torgny Bøhn, tlf. 913 34 702

HÅNES

Søndag 10. oktober kl. 11.00
Gudstjeneste. Nattverd.
Offer til Misjonsalliansen.

Søndag 17. oktober kl. 11.00
Gudstjeneste. Nattverd.
Offer til Menighetens trosopplæring.

Søndag 24. oktober kl. 19.00
Kveldsgudstjeneste.
Nattverd. Kirkekoret synger.
Offer til KUP.

Søndag 31. oktober kl. 11.00
Besøkgudstjeneste i Hånes frikirke.

Søndag 7. november kl. 11.00
Allehelgens-gudstjeneste.
Nattverd. Ekstra velkommen til dere som har mistet deres kjære det siste året.
Kirkekoret synger. Offer til menighetens diakoniarbeid.

Søndag 14. november
Ikke gudstjeneste

Søndag 21. november kl. 11.00
Gudstjeneste med ordinasjon.
Dag Arnulf Kvarstein ordineres til prest. Biskop Stein Reinertsen er til stede i gudstjenesten. Offer til menighetsbladet.

Søndag 28. november kl. 11.00
1. søndag i advent.
Lys Våken. Offer til menighetsarbeidet.

Søndag 5. desember kl. 11.00
Offer til Kirkens Bymisjon.

Søndag 12. desember kl. 19.00
3. søndag i advent.
Gudstjeneste med korene i menigheten. Alle korene er med og deltar i gudstjenesten. Menighetens trosopplæring.

Vi følger myndighetenes påbud vedr. smittevern.

TVEIT

Søndag 10. oktober kl. 19.00
Kveldsgudstjeneste.
Nattverd. Jens Olai Justvik.
Offer til kirkemusikk.

Søndag 17. oktober kl. 11.00
Gudstjeneste. Presentasjon av nye konfirmanter. Jens Olai Justvik. Gullkonfirmanter. Offer til konfirmanter.

Søndag 24. oktober kl. 11.00
Gudstjeneste. Supersøndag. Jens Olai Justvik og Lise Jortveit Foshaugen. Hånes og Tveit skolekorps. Utdeling av 4 årsbok. Offer til menighetens barnearbeid.

Søndag 31. oktober
Ikke gudstjeneste

Søndag 7. november kl. 18.00
Alle helgens gudstjeneste.
Nattverd. Jens Olai Justvik.
Kirkekoret. Offer til KUP.

Søndag 14. november kl. 11.00
Gudstjeneste (De forfulgte).
Nattverd. Jens Olai Justvik.
Offer til Stefanusalliansen.

Søndag 21. november
Ikke gudstjeneste

Søndag 28. november kl. 15.00
1. søndag i advent (M.huset?)
Jens Olai Justvik. Band.
Lys Våken barn. Offer til menighetsarbeidet.

Søndag 5. desember kl. 17.00
Julekonsert. Jens Olai Justvik.
Lokal sang og musikk. Offer til kirkemusikk.

Søndag 12. desember kl. 19.00
Lysmesse. Jens Olai Justvik.
Elever fra Ve skole deltar.
Offer til menighetens ungdomsarbeid.

Vi følger myndighetenes påbud vedr. smittevern.

Informasjon om arrangementer i menighetene, se:

haanesmenighet.no
tveitmenighet.no

i tillegg til menighetenes sider på Facebook